Dne 3.-5. 10. 2019 proběhla v hotelu LUNA u Ledče nad Sázavou konference Vývoj, změna a růst v supervizi. Opět po dvou letech se tak měli možnost setkat na jednom místě supervizoři všech hlavních supervizních škol a směrů v ČR a sdílet se v panelech, dílnách, přednáškách i kuloárech. Český Institut pro Supervizi (ČIS) jako pořadatel zajistil opět nadstandardní kvalitu příspěvků i pracovních dílen, byť nakonec díky dopravní kolizi nedorazila hlavní zahraniční přednášející. Za náš tým interních supervizorů se letos účastnili kromě mě také Filip Šimonovský a Martina Vlková Šeráková. Každý z nás vám jistě může osobně sdělit, které příspěvky jej nejvíce zaujaly a proč. Mě osobně velmi vtáhl například plénem silně ceněný příspěvek bratrů katolíků, salesiána Vojtěcha a Sivka a premonstráta Marka Drábka o zavádění supervize do katolické církvea problematice zneužívání. V jejich následné dílně jsme se mj. věnovali výhodám interní nebo externí supervize pro v ŘKC a otázkám po možnostech tematizace specifických oblastí naší profese v supervizi (spiritualita, duchovní doprovázení, tajemství, krize víry jako „pracovní problém“). V plénu i dílnách jsme se dále věnovali implementaci supervize z pohledu velkých zadavatelů: Asociace vzdělavatelů v sociální práci, psychiatrické nemocnici Bohnice, FN Brno, ve školách. Přišla řada i na pro mě nové supervizní modely (sekvenční model supervizních priorit, diskriminační model v supervizi, feministický a multikulturální supervizní model, kompetenční model) a metody (videotrénink interakcí jako metoda přímé supervize). Přeplněné byly některé dílny na poutavá témata jako „Přitažlivost v supervizi - erotizace supervizní situace“ nebo „Metafora v supervizi“. Za stovky podnětů a myšlenek zmíním jednu, která by mohla být výzvou pro naše prostředí: „zavádění supervize je vždy mnohem přirozenější a snazší, pokud organizace od začátku prezentuje její používání jako vyžadovanou a očekávanou součást výkonu svého profesionála.“ Některé dílny se doufám budou pro svůj úspěch za dva roky opakovat, jako to bylo letos s dílnou Supervize v pohybu. Osobně by mě lákalo téma „Záruka kvality v supervizi“. Nesmírně vtipným vrcholem prezentací pak pro mě osobně byla sekvence dvou příspěvků: srovnání Říčanovy knihy Cesta životem s cestou supervizora v podání Bobiny Kalouskové a niterná sebereflexe Jana Šikla nad příběhem supervize jednoho týmu. Nadstavbou konference byl stejně jako před dvěma lety koncert skupiny terapeutů Bar´s Brothers, který strhl většinu přítomných k živelnému tanci, Kolorit vzájemnosti doplnily následné noční zpěvy a průběžné koupání v přilehlém podzimně chladném jezeře či ve vnitřním bazénu hotelu.

Pokud Vám na jaře pozvání na tuto konferenci nepřišlo přes Jíru W. ani přímo z ČIS, dejte nám vědět a za dva roky si ji už rozhodně nenechte ujít. Přihlaste se včas, neboť kapacita na hotelu i v cenově dostupnějších chatkách byla omezená zhruba na 120 lidí. K dočerpání našich vnitřních myšlenkových i emočních „nádrží“ se živá voda této akce přímo nabízí!

Srdečně vás zdraví a vše dobré přeje Magdaléna Trgalová